

[Himmelstrup.]

Se, det forekommer mig, at en hel Del af de Ting, som drøftes, og som er blevet drøftet ogsaa inden for det Udvalg, der har behandlet denne Sag, burde have været oplyst allerede sammen med Lovforslagets Forelæggelse. Men det er efter min Mening i det hele taget en Ting, som er karakteristisk ved Forberedelsen af den økonomiske Lovgivning, som vi behandler her, at det er en overmaade fattig Begrundelse, overmaade fattige Oplysninger om Forslagene og deres Virkninger, som ledsager det nuværende Ministeriums økonomiske Lovforslag. En Beklagelse af dette kom ganske karakteristisk til Udtryk i et Foredrag, som for ikke lang Tid siden blev afholdt i Nationaløkonomisk Forening, for øvrigt af en Embedsmand under Handelsministeriet: at det var alt for ringe, hvad der i saa Henseende ydedes, Motiver og Bilag indskrænkede sig i Virkeligheden til ret intetsigende Oplysninger, som hovedsagelig var Gentagelse eller Omskrivninger af Lovforslagets Tekst, og den paagældende sluttede med at rejse Kravet om, at Lovforslag, som omhandler økonomiske Emner, blev forsynet med virkelige grundige og udførlige Motiver. Det er et Krav, som jeg synes bør understreges; det vilde lette Arbejdet overordentlig stærkt inden for Rigsdagsudvalgene, hvis det var Tilfældet.

Den højtærede Minister har altsaa ikke engang paa disse Omraader, med Hensyn til Oplysninger, villet imødekomme os, han har ikke gjort noget Forsøg paa at overbevise os ved at forelægge de Oplysninger, vi har ønsket. Og den Mangel paa Imødekommenhed og Villighed til at gøre Indrømmelser, som har fundet Udtryk baade i Betænkningen og, som jeg sagde, ogsaa i det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Omtale af den, kan vi ogsaa paavise, naar der er Tale om de realpolitiske Omraader, naar det drejede sig om Ændringer i Forslaget og i den bestaaende Lovgivning.

Den første Paragraf i Lovforslaget, om hvis Indhold der har været nogen Uenighed, er Lovforslagets § 3, den saakaldte Formaaalsparagraf. Jeg tror, man med fuld Føje kan sige — det blev jo ogsaa indrømmet af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen —, at Formaaalsparagraffen, som den nu er formuleret, som Ændringsforslag Nr. 3 i Flertallets Samling af Ændringsforslag, i Virkeligheden indeholder ganske det samme som den nu gældende Lov. Der er valgt lidt andre Ord; jeg hører nu til min Forbavselse, at dette andet Ordvalg har fundet Sted af Hensyn til os, fordi vi ikke har ment, at det var

rigtigt vedblivende at skyde det saakaldte valutariske Hensyn frem i Forgrunden, vi ønskede det overhovedet helt fjernet af Formuleringen af Importreguleringens Formaal; men det gør jo ikke Sagen det mindste bedre, at man saa skriver det om og bruger ikke den Glose, der hidtil har været anvendt, men taler om, at Importreguleringen ogsaa skal finde Sted for at opretholde Landets Betalingsevne med Hensyn til de Varer, som nævnes i Bilaget. Det er jo ganske det samme — om man sætter ølse for eller ølse bag, Pølsen beholder dog sin Smag! Der er i Virkeligheden ikke fjerneste Forandring fra den Formaaalsparagraf, som findes i den nu gældende Valutalov, til den, som de forligsstiftende Partier nu er blevet enige om.

Ved første Behandling rejste vi Spørgsmaalet om Formaaalsparagraffen, som jo er overmaade vigtig, idet vi sagde som saa, at efter den gældende Formulering af Valutalovens § 3 forfulgte Loven i Virkeligheden tre Formaal: den forfulgte et handelspolitisk Formaal, den forfulgte et valutarisk Formaal, og den forfulgte endelig et beskæftigelsesmæssigt Formaal. Vi sagde endvidere, at det vilde ikke være muligt vedblivende — og jo længere Tid der gaar, des vanskeligere bliver det — at forfølge de tre Formaal, fordi de strider mod hinanden; vil man forfølge det ene, kommer man sandsynligvis i Konflikt med det andet. Det er vor Opfattelse, at Loven Praktisering har vist, at vi havde Ret. Under Forhandlingerne om den Friliste, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte, og som det jo havde voldt saa store Vanskeligheder at naa til Enighed om — idet de Krav, der oprindeligt stilledes fra konservativ Side, var langt mere omfattende end de Krav, der slutte- lig blev imødekommet —, begrundede Regeringen, *hvorfor* man ikke kunde tage over paa Frilisten denne eller hin Vare fra den Liste, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa Det konservative Partis Vegne havde stillet op, netop med Henvi- sning til det valutamæssige, med Henvi- sning til det beskæftigelsesmæssige og med Henvi- sning til det handelspolitiske. Der findes herom en meget interessant Redegørelse af Valuta- kontorets Leder, som desværre ikke findes optrykt blandt Bilagene, hvor det netop siges: Dette kan vi ikke tage af den Grund, dette kan vi ikke tage af den Grund, og dette kan vi ikke tage af den Grund — og de 3 Grunde, som Valutakontorets Leder opererer med, er stadig enten det handels- politiske eller det beskæftigelsesmæssige, Hensynet til den indenlandske Produktion,